

1897-12-23

SENDER

Viggo Pedersen

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Mindt

Archive:
Mappe 28 nr. 1a-c

TRANSCRIPTION

Afventer transskription

Minder. D. 23/12 - 97.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 28 Nr. 1A

Han Jakobus!

Tak for di Di skæder mig Kuden fuld.
Du vidner om ho fast Vinnerind. Du
kan jg godt lide. Jg maa dog saa ogsaa
forvare mig en bitte Smule. Du kan
ho jg paaskeveer du har en temmelig
for den Alter taale sag, som jg selv ikke
venter mig at ringet af. Og hvis jg ikke har
takket dig, saa du har faaet Tredelig deraf
saa er du en Skam. Jg skulde ogsaa
gerne - med af Henrys til andre muelig
Fordel draad ind for mig, som jg
som sagt ikke tør paa, - han latt med
Thoug is gjer alt muelig andre
som kunde gaa, hvis blot haard
haard en halv Time ledig det til.
Ja, jg har rigt nok vaert Begynde
lo gang. Du forst var muelig
udlukkende for en Fremtid's halige Skag.
Lis, som kan en Gang om Aaret komme

Et Lyfobekendelse var netop i enden
Agt. To dage tog jeg mig ras - med
en daarlige Samvittigheds forestelse -
og rejste ind og sov to Nætter. Byen
men rejste staa om Morgenen den
dag et Stillehed med Lø, den anden
dag ligeledes om Morgenen et Raskhed
og derfor herhjem igen. Jeg var alligevel
kun med Nattens tid i Byen.

Senen var jeg derinde en gang til en
Nat, den ledning af det Møde
hvor den bændt har vand. Thi det
var virkelig noget der var vand at
lægge Mærke til og hvortil alle alderdomme
men var ved bide. Men Akademiet
Eleverne - en ganske udsat
Fremstilling - som holder Sammen
kommer med unge Skidister for
genvej at paaske ^{hvor} og udskles
ved Samtaler og Diskussioner.
Jeg var kun den Aften derinde, kom
lige på Bussen derhen, talte til
jeg dyppede af Lø, kom i en Kl 2
(saalangsmanden det) og rejste hjem
næst Morgen - alligevel endring
nogle Tider i Raskhed - hvor jeg
dog nu antant har givet Haald

de se kan Tro. All det vidste jeg ikke.
Jeg fik kun at vide, at Starch. var en
dygtig og et bladt Hoved. gemt i et
olme dnu for Ferstaden - Tænkning
og at han raser imod Umiddelbarheden.
Han sagde til mig, at han havde den nye
Porten. "Og jeg fik af Johannes Krebs en
indtænkning, Opfordring til at komme til de
Møder var stort, med angst, dog ena jeg
Johansen, Carl Thomsen og indtænkning
mod den Mand. - Ja saa tog jeg
tag, og jeg mærkede til min Forundring
at jeg havde en stor del af Forsamlings
paa min Side.
Da anden dag stod at Grundtænkning
blev næret. - Nu, naar kan ikke komme
alt. Det gælder at jeg Diskussionen
vender mod Hovedpunkterne.
Kunst og Videnskab - Men kan
Udmønstet, - dybest ligger Spørgs-
maalet, om det Barne eller
Tænkningen der skal først fremad.
Begge de to skal bruges, saa
baade Tænkning, Fantasi og Hjertet.
Det var det vidste jeg vilde han med
og uden den Læskildring, og
imod Starches Videnskabsmand og
Tænkning, som han ment var den,

den gav Underdoten Stød og Gæst de
aandelige Ross, stilled sig den hellige
Enfoldes Mand; Peters Pensepro-
d'hen har givet mere end en Gæst
sig, saa han tog sig helligens Sæt paa,
og naar Taleren om, hvorved Fælden
og Fæst Udgang skal reguleres
og rettes, hvilket Stadsmeester, skal
skrive Fæstendene, som han kalder
det ældste hellige, saa hævder sig
at Samvittigheden er hellig, men
baade den og Tanken maa slaa.
Landhedens Tjeneste, og Landhedens
ejner hæder den naturlige Samvittig-
hed eller endog den Tanken. Og
Landhedens freude kun hos ham den
sle vagt, sig og Landhedens
Vej og Liv, af ham maa
Tanken og Samvittigheden gælds og
opdrags.

Naa - sig lægger den saa megen Vægt
paa en Saadans Aften, paa de
Unges Brænd og Gasen, den
Regjering og Hidsindstæmmelse,
den kommer paa paa, hvordan den

adriker mig og om det holden.

Men jeg maatte Tænk paa Tiden. Og jeg
savnede saa lidt. Men at kunne saare
ad det der, og kom ad det Vallensløst
alle 7 var længe efter den samlede
Tænk, efter den Tænderne gikst.
Men jeg tænkte ikke bliver der, endda
jeg ikke vidste helt hvordan Lægen
stod. Jeg havde en underlig Følelse af
at der skulde vist tales et indbrændt
alvorligt Ord, hvor saamange Unger
større paa med aaben Vildt;
naar Grøden er i Jorden, saa kunne
det an paa hvad Tænder der var.
Jeg fortalte det helle ikke, thi jeg ple
saamange i hende. Følles Tæke
baade alder og yngre; saa selv om
de ogsaa var der i blandt dem,
saa hørte jeg det æstetisk, og takkede
for varme hilsener og det Udflyde
maade o. s. v. saa var de ogsaa
noget i blande som var varme
ved at hør Sandheden sagt helt
ud. Og fremmed om et eller andet
angt. Pind ikke ved enaadens
Ligelyd Kaufaa et afgørende

Flod ned i det første Øjeblik. Gud
gør det!

Ja lille Venne, for de Rumlære og
andre have Andreus Fald, sandt vil
Alvor selv og vil de Muge vel, for
hvilket er noget at gøre derinde nu.

Da - hvem der havde den praktiske
Ligegyldighed til at lide og samle og virke!
Var de endda en saadan, en erfaren
og klog og varm Mand; saa vilde jeg
gerne være med, en Moses, for hvem
jeg kunde være Aaron. - Hvor der
et vendepunkt i Udviklingen; nu
skulde Thormann mens Tid er
lidt ind i det gode Lige at der ikke
skal tørres i Sandt som der
vandrige Flod, der gennemstrømmer
Damascus og bringer den til
at blive af Frugt bærere og
saat og køber den, for saa
at opsluges af Sydens hede
Ørken bagefter, inden nogen
vind al naa Havet.

Tænk over det, Frank der end
Lad alle Mænd som du. Stærke
og hans Meningsfæller erobre

De Unges Lov. Thi deraf vil ingen
Frugt barked volds frem. Thi i alt
Jæd af den gode Frugt. Hans men
M i en frugt god nok tror sig. Hans vil
Rysnad og Fasthed og M. lant
Loannu og i kristtish Føleri.
Men at Forstander alden skules
Rum M; at Barnet is skules
Roader!!

M i den gamle Grundsynd,
Syndu selv, - Hovmodel; vi
vil van som Gud skal Roader
skelne god og ond. V. betone,
M. han Gud, vi vil M. erkende
Hans Fadermyndig hed, men den
han i vognen lide Barnforhaed
og er komme ud i Mørket.

Gud den lov og prunt, at
Hans M. har spant sin eubaam
Søn men aabenbart ved Hans
sin Hæderlige Røstlyd og Stund
saa vi af Hans han kan Gennem
hed og Lydighed og tage mod
vor himmelske Fader Fred og
lad os led ved Haand af Hans Haand.

Ja kan fyldt is og to i vor Hjerter
at vi daglig maa bedrøge bedt takke vor
Fader for, at vi atter blev omma,
og fik Lov at komme hjem,
og kan holdt Jul som pommene
Børn og blandt vor svage Plenum
i det store Engle kors Halleluja.

Og dermed vil jeg slutte og ønske
for dem is og alle Gud Børn
at vi maa kunne dette med Fryd
og magt, styrkes ved at få Baaude
som brude os alle sammen i vor
hvide Julebaad her og huse!

Og saa kun kærlig Hilsen til
for alle, Børn og Luma på
alle dit og dit her.

Glædelig Jul!

Edvin Vær

Viggo.

Mils Mils og Fugleborg. I kan jo
sæde dem læse dit Brev. Ja kan ikke få
skrevet det som skal. Og Mils Edvin Fader!!